

Свид. Н. Стоименовъ: Столичния кметъ, защото г-нъ Стамболовъ нѣмаше врѣме да ни приеме.

— Казалъ ли е нему, че азъ и Д-ръ Молловъ сме инициатори?

— Не.

— На Стамболова казалъ ли е?

— Казахъ.

— И въсъ на комиссията не ви питаха за това?

— Не.

— Г да! Оцѣнете вашия свидѣтель. . . .

Подсдѣд. Т. Георгиевъ: Г-нъ Стоименовъ каза, че прѣзъ Октомврия мѣсяцъ съмъ се запозналъ съ Здравкова, а вѣй чухте, г-да сѫдин, отъ Здравкова, че прѣзъ Декемврия сме се запознали. Питамъ свидѣтеля да каже, нѣкой вѣтъ името на Здравкова спомѣнувано ли е прѣзъ Октомврий и кога ми е запозналъ, да опрѣдѣли деня?

Свид. Н. Стоименовъ: Това казахъ.

— Кога ми е запозналъ да опрѣдѣли деня?

Прѣдсѣд.: Каза го това.

Подсдѣд. Т. Георгиевъ: Има двѣ дати, г-нъ прѣдсѣдателю, Октомврия и Декемврия, има ги въ протокола, който се чете, за това питамъ—коя дата е по вѣрина? Може ли да си припомни свидѣтеля, кой другъ бѣше на масата, въ Панаховото кафене, когато се запознахъ съ Здравкова.

Свид. Н. Стоименовъ: Имаше и други хора, които играяха на книги. Дойде и Тома Георгиевъ и азъ му казахъ, че човѣка съ когото желашъ да се запознаешъ е тоя човѣкъ, като му посочихъ Здравкова.

— Помни ли свидѣтеля, че сѣдѣхме на една маса азъ, той и Благоевъ.

— Не помня.

— Като стана запознаванието съ Здравкова азъ ли станахъ да си отидохъ, защото ме болѣше ржката, или съмъ останалъ съ Здравковъ, а свидѣтеля си отишалъ?

— Азъ, Акрабовъ и Здравковъ влѣзохме въ Панаховото кафене да се черпимъ. Въ това врѣме видѣхме и Т. Георгиевъ и азъ му казахъ, понеже ти желашъ да се запознаешъ, това лице е Здравковъ.

— Още едно лице имаше ли, нѣкой си Захариевъ?